

Nr 273.

Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till konjunkturinstitutet för budgetåret 1939/40; given Stockholms slott den 21 april 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 april 1939.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, SKÖLD, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON, STRINDLUND.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

För innevarande budgetår är under sjunde huvudtiteln till fortlöpande konjunkturundersökningar anvisat ett reservationsanslag av 60,000 kronor. Av anslaget bestridas kostnaderna för konjunkturinstitutets verksamhet.

I avvaktan på slutförandet av utredning om konjunkturinstitutets organisation hava i riksstatsförslaget för budgetåret 1939/40 för bestridande av med institutets verksamhet förenade kostnader beräknats tre särskilda anslag, nämligen ett förslagsanslag till avlöningar å 70,000 kronor, ett förslagsan-

slag till omkostnader å 7,000 kronor och ett reservationsanslag till särskilda undersökningar å 100 kronor. Jag anhåller nu att få återkomma till dessa anslagsfrågor.

Den 2 april 1937 har Kungl. Maj:t fastställt följande bestämmelser för konjunkturinstitutets verksamhet, att gälla tills vidare.

1. Konjunkturinstitutet har till uppgift att utföra fortlöpande undersökningar av den ekonomiska utvecklingen samt att verkställa sådana därmed sammanhängande utredningar, som av Kungl. Maj:t åt institutet uppdragas.

2. Institutet står under ledning av en nämnd, bestående av fem ordinarie ledamöter, nämligen cheferna för socialstyrelsen, statistiska centralbyrån och kommerskollegium, riksbankschefen samt en av Kungl. Maj:t särskilt förordnad ledamot. Vid förhinder för någon av cheferna för socialstyrelsen, statistiska centralbyrån, kommerskollegium och riksbanken äger vederbörande verkschef utse annan befattningshavare i verket att i hans ställe delta i nämndens sammanträden. Kungl. Maj:t förordnar en av ledamöterna att vara nämndens ordförande och en ledamot att såsom jourhavande ledamot hava det närmaste inseendet över verksamheten vid institutet. Nämnden utser en ledamot att såsom vice ordförande vid förfall för ordföranden leda nämndens förhandlingar. Vid förfall under kortare tid för jourhavande ledamoten äger ordföranden meddela erforderliga föreskrifter angående fullgörandet av jourhavande ledamotens åligganden. Kungl. Maj:t förordnar representanter för nationalekonomisk och statistisk vetenskaplig forskning ävensom för olika områden av det ekonomiska livet att vara adjungerade ledamöter av nämnden.

3. Undersökningsarbetet utföres av vid institutet anställda sakkunniga, vilka förordnas av Kungl. Maj:t efter förslag av nämnden.

4. Annan personal än sakkunniga äger nämnden anställa jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande i varje särskilt fall.

5. Till ordföranden och jourhavande ledamoten utgår arvode med respektive 1,800 kronor och 2,000 kronor för år räknat. Till övriga ordinarie ledamöter utgår ersättning med 18 kronor för sammanträdesdag. Enahanda ersättning utgår till suppleant för ordinarie ledamot för varje sammanträde, i vilket han i den ordinarie ledamotens ställe deltagar. Ersättning till adjungerad ledamot utgår, med tillämpning av föreskrifterna i kungörelsen den 29 augusti 1921 (nr 517) med vissa bestämmelser angående kommittéer, i form av dagarvode. Ersättning till sakkunniga och annan personal vid institutet utgår enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.

Kungl. Maj:t har sedermera förordnat två sakkunniga vid institutet samt bestämt ersättningen åt vardera av dem till 700 kronor i månaden. I fråga om den övriga personalen har genom olika Kungl. Maj:ts beslut förordnats, i huvudsak, att vid institutet må vara anställda en assistent med ersättning av högst 500 kronor för månad, tre amanuenser (medgivna ersättningsbelopp 350, 250 — eller i förekommande fall belopp motsvarande i anledning av anställningen förlorade avlöningsförmåner — respektive 250 kronor i månaden) samt fyra räkne- och skrivbiträden (medgivna ersättningsbelopp 300, 250, 200 respektive 200 kronor i månaden). Nämnden har därjämte bemyndigats att i särskilda fall anlita experter för en kostnad av sammanlagt högst 500 kronor för månad samt att av till förfogande ställda medel bestrida utgifter för tillfällig förstärkning av arbetskraften för räkne- och skrivgöromål.

I skrivelse den 9 februari 1939 har nämnden för konjunkturinstitutet framlagt förslag rörande institutets medelsbehov för nästa budgetår. Nämnden har därvid erinrat, att de hittills anvisade reservationsanslagen till institutets verksamhet — i enlighet med den av statsmakterna uttalade meningen, att institutet vore avsett att drivas i möjligast fria former och att organisationens detaljer så småningom borde växa fram ur en försöksvis anordnad verksamhet — närmast haft karaktären av utredningsanslag. Numera vunnna erfarenheter utgjorde emellertid enligt nämndens uppfattning tillräckligt underlag för åvägabringande av en fastare organisation av verksamheten. I samband därmed syntes ock medelsbehovet och fördelningen av erforderliga medel på skilda utgiftsposter kunna med större säkerhet än hittills beräknas. Nämnden har därför hemställt, att i stället för det hittillsvarande utredningsanslaget i fortsättningen måtte anvisas ett avlöningsanslag, ett omkostnadsanslag och ett särskilt utredningsanslag, samt att avlöningsstat för institutet måtte fastställas.

Vad först angår avlöningsanslaget, har nämnden föreslagit ökning av antalet sakkunniga vid institutet till tre samt ändrade anställningsformer för de sakkunniga. I fråga härom har nämnden anfört bland annat:

Vad angår de sakkunniga, vill nämnden, med hänvisning till den tidigare för riksdagen framlagda organisationsplanen, föreslå, att vid anslagsberäkningen medel avses för tre befattningshavare med denna ställning.

Beträffande formen för anställningen av den vetenskapligt kvalificerade personalen vid institutet har i olika sammanhang uttalats uppfattningen, att på grund av arbetets speciella art och dess krav på ständig och hög effektivitet hos den ledande personalen en relativt hög grad av rörlighet vore nödvändig. När det nu gäller att giva institutet en fastare organisation, bör en anställningsform tillämpas, vilken — samtidigt som den erbjuder de sakkunniga skäligen trygghet — tillgodoser detta önskemål. Enligt nämndens åsikt blir detta fallet, därest sakkunnigbefattningarna anordnas enligt principer liknande dem, som i enlighet med Kungl. Maj:ts proposition nr 204 år 1938 ansetts böra följas beträffande vissa professorsbefattningar vid konsthögskolan. Nämnden vill sålunda uttala sig för att de sakkunniga vid konjunkturinstitutet anställas genom förordnande på viss tid, högst tio år, samt att med befattningarna förenas viss rätt till pension (uppskjuten livränta).

Vad beträffar storleken av den ersättning, som bör tillkomma de sakkunniga, må framhållas, att till förordnanden å dessa befattningar i regel ifrågakomma personer med akademisk lärarkompetens. Med hänsyn till såväl arten av arbetsuppgifterna som nödvändigheten att säkerställa en lämplig rekrytering synes åtminstone för en av de sakkunniga påkallas en löneställning, som ej alltför mycket står tillbaka för avlöningsvillkoren vid universitetsprofessur. Från dessa utgångspunkter vill nämnden föreslå, att den ifrågavarande sakkunnige erhåller ersättning motsvarande vad som utgår till befattningshavare i 30 löneklassen enligt civila avlöningsreglementet. För de övriga sakkunniga torde en löneställning motsvarande 26 löneklassen få anses lämpligt avvägd. Nämnden förutsätter härvid, att ersättningen till de sakkunniga beräknas med hänsynstagande i lämplig form till det rörliga tillägg, som ingår i avlöning enligt avlöningsreglementet. I pensionshänseende torde de sakkunnigas ställning böra svara närmast mot lönegraden A 30 respektive A 26.

För assistent- och amanuenspersonalen har nämnden föreslagit bibehållande av nuvarande anställningsformer. Nämnden har hemställt, att medel för nästa budgetår anvisas till avlöning åt dels två assistenter, vardera med en beräknad ersättning av 500 kronor i månaden, dels tre amanuenser, en var med en beräknad ersättning av 350 kronor i månaden. Vidare har nämnden, som förutsätter, att Kungl. Maj:t skall fastställa de belopp med vilka arvodena högst må utgå, framhållit, att av praktiska skäl möjligheten bör hållas öppen att i de fall, då å amanuensbefattning anställs tjänsteman vid verk eller myndighet, fastställa ersättningen att utgå med beloppet av de löneförmåner denne visar sig hava gått förlustig till följd av anställningen vid institutet.

I fråga om biträdespersonalen och medelsbehovet för tillfälliga arbetskrafter har nämnden anfört:

De nuvarande biträdesbefattningarna synas böra genom förändring till extra ordinarie befattningar knytas fastare vid institutet. Det är nämligen av vikt, att för dessa befattningar finnes tillgång till en med de speciella arbetsuppgifterna väl förtrogen personal. En av befattningarna är förenad med arbetsuppgifter av jämförelsevis krävande natur, innefattande bland annat självständig fortlöpande bearbetning av viss statistik. En placering över de vanliga biträdesgraderna synes därför för denna befattning motiverad. Enligt nämndens mening bör denna befattning placeras såsom extra ordinarie kontoristtjänst i lönegraden Eo 9. De tre övriga befattningarna synas böra förändras till extra ordinarie kontorsbiträdestjänster i lönegraden Eo 4. För tillfällig förstärkning av arbetskraften å institutets kansli torde ett belopp av omkring 4,000 kronor böra stå till förfogande.

Vid avlöningsanslagets beräkning har nämnden till en början upptagit en förslagsvis beräknad anslagspost till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t. Under denna post hava beräknats dels arvoden till nämndens ordförande och ledamöter med förslagsvis 5,000 kronor, dels arvoden till de sakkunniga, av nämnden preliminärt uppskattade till sammanlagt 30,960 kronor, dels ock ersättningar till assistent- och amanuenspersonalen med 24,600 kronor. Anslagspostens summa har avrundats till 60,500 kronor.

Till grundavlöningar m. m. åt övrig icke-ordinarie personal har nämnden beräknat ett belopp av 16,000 kronor, därav 12,000 kronor för den extra ordinarie personalen och 4,000 kronor för tillfällig personalförstärkning. Till avlöningsförhöjningar m. m. har nämnden beräknat 800 kronor.

Vidare har nämnden räknat med en anslagspost av 1,000 kronor till rörligt tillägg.

Avlöningsanslaget skulle enligt de sålunda gjorda beräkningarna uppgå till $(60,500 + 16,000 + 800 + 1,000 =) 78,300$ kronor.

O m k o s t n a d s a n s l a g e t har i nämndens framställning, med stöd av verkställd utredning rörande den faktiska medelsåtgången under första halvåret 1938 — varvid bortsetts från kostnaderna för inventarieanskaffning — upptagits till 7,000 kronor.

Vad angår det ifrågasatta reservationsanslaget till särskilda utredningar, har nämnden hemställt, att utgående reservation å det för innevarande budgetår anvisade reservationsanslaget till fortlöpande konjunkturundersökningar måtte överföras till det nya utredningsanslaget. Då nämnden räknar med en förhållandevis stor reservation, har utredningsanslaget i framställningen upptagits med allenast nominellt belopp av 100 kronor.

I yttrande över nämndens framställning har statskontoret anfört bland annat följande:

Tidpunkten för tillskapandet av en mera fast organisation av institutets verksamhet har från början gjorts beroende av den framtida utvecklingen av institutets arbetsuppgifter. Man har sökt undvika organisationens fastlåsande vid en gång för alla bestämda former och bemödat sig att i stället skapa möjligheter att så småningom på grundval av de erfarenheter, som under institutets verksamhet kunna utvinna, åstadkomma en organisationsram, inom vilken de institutet åliggande arbetsuppgifterna kunna på ett tillfredsställande sätt fullföljas.

Såvitt statskontoret kan finna, har nämnden för konjunkturinstitutet knapast förebragt någon utredning, varav framgår, att tidpunkten för beredande av en fastare organisation av institutet skulle vara inne. Ej heller har visats, att behov av personalökning redan skulle föreligga. Statskontoret har därför icke kunnat bilda sig någon egen uppfattning i nämnda hänseenden och nödgas följaktligen i sin granskning av förslaget utgå från de av nämnden därutinnan angivna förutsättningarna.

Vad angår anställningsformerna för konjunkturinstitutets sakkunniga, har statskontoret anfört, att tillkomsten av de såsom förebild åberopade professorsbefattningarna vid konsthögskolan visserligen betingats av dennas särregna, från konjunkturinstitutet vitt skilda förhållanden, men att det icke desto mindre förefölle, som om anordningen i fråga, i lämplig omfattning tillämpad å institutets sakkunnigbefattningar, borde vara förenad med vissa praktiska förtjänster och kunna tillgodose de krav på rörlighet och anpassning, som måste ställas på sistberörda befattningar. Statskontoret har emellertid ifrågasatt, huruvida det icke borde kunna vara tillfyllest, om den nya anställningsformen tills vidare komme till användning endast beträffande den av de sakkunniga, som förutsatts böra i avlöningshänseende stå på en högre nivå än de övriga.

Beträffande det föreslagna anslaget till särskilda undersökningar har statskontoret anfört, att då från detta anslag komme att bekostas undersökningar, till vilkas bestridande medel för närvarande avsetts skola utgå från anslaget till fortlöpande konjunkturundersökningar, och någon utvidgning av institutets arbetsuppgifter icke åsyftades genom uppförande å riksstaten av detta anslag, intet syntes vara att erinra emot den föreslagna anordningen. Statskontoret förutsätter emellertid enligt yttrandet, att Kungl. Maj:t skall genom bemyndigande i varje särskilt fall bestämma storleken av det belopp som får disponeras.

I övriga hänseenden har statskontoret lämnat nämndens förslag utan erinran.

Frågan om löneförmåner m. m. för de sakkunniga vid konjunkturinstitutet har gjorts till föremål för särskild utredning, varvid yttranden avgivits av 1936 års lönekommitté, statskontoret och allmänna civilförvaltningens lönenämnd. Jag gör i annat sammanhang denna dag hemställan om avlåtande av proposition till riksdagen angående bland annat denna fråga. Beträffande yttrandenas innehåll torde jag här få inskränka mig till att hänvisa till i nyssberörda sammanhang lämnade redogörelser.

*Departements-
chefen.*

Under de två år konjunkturinstitutet nu varit i verksamhet har arbetet bedrivits i relativt fria former inom en organisatorisk ram, fastställd av Kungl. Maj:t i anslutning till för riksdagen framlagda planer. Verksamheten har i främsta rummet inriktats på att uppbygga ett tillfredsställande underlag för fortlöpande konjunkturundersökningar till näringslivets och det allmännas tjänst. I detta syfte ha specialutredningar på olika betydelsefulla områden organiserats, anstalter träffats för en utbyggnad av centrala delar av den ekonomiska statistiken och vissa för konjunkturbedömningen grundläggande undersökningar av marknads- och investeringsförhållandena för viktigare industrier igångsatts. Resultaten av de hittills verkställda konjunkturundersökningarna ha offentliggjorts i varje halvår utgivna rapporter. Av de nyssnämnda, på allmänare ekonomiska problem inriktade undersökningarna är en beräkning av nationalinkomsten och dess fördelning på konsumtion och sparande, på olika näringsgrenar m. m. enligt vad jag inhämtat i huvudsak färdigställd och avsedd att publiceras inom den närmaste framtiden.

Nämnden för konjunkturinstitutet har nu framställt förslag om en fastare organisation av institutet. Även enligt min mening har tillräcklig erfarenhet vunnits om institutets möjligheter att fylla behovet av förbättrad ekonomisk information och om de lämpliga arbetsformerna, för att ställning skall kunna tagas till utredningsverksamhetens organisation. Det är ur statsmakternas synpunkt givetvis icke önskvärt, att denna längre än nödvändigt lämnas i hittillsvarande grad oreglerad.

Beträffande organisationsformen kan jag ansluta mig till nämnda förslag, som går ut på den förändringen i de sakkunnigas och kanslipersonalens ställning, att de förra skulle erhålla tidsbegränsade förordnanden såsom tjänstemän, inordnade under civila avlöningsreglementet på i huvudsak samma sätt som vissa professorer vid konstakademien, medan kanslipersonalen skulle beredas anställning såsom extra ordinarie tjänstemän. Det nuvarande allmänna utredningsanslaget skulle i samband därmed uppdelas på myndighetsanslag av sedvanlig typ.

Nämnden har vid framläggandet av sina anslagsberäkningar förordat en förstärkning av den nu vid institutet anställda personalen med en sakkunnig och en assistent. Denna förstärkning ligger inom ramen av den ursprungligen för riksdagen framlagda organisationsplanen. Den synes mig väl motiverad av hittills vunna erfarenheter av det vid institutet utförda arbetets kvalitativt såväl som kvantitativt krävande natur. Jag förutser vidare, att

arbetet för den ekonomiska försvarsberedskapens stärkande — närmast på det prispolitiska området — samt de spörsmål som kunna aktualiseras i samband med de planerade överläggningarna mellan representanter för regeringen och för näringslivet skola tillföra institutet ytterligare arbetsuppgifter.

Jag framlägger denna dag i annat sammanhang förslag om lönerreglering för de sakkunniga vid institutet och tillstyrker därvid i huvudsak de av nämnden föreslagna löneställningarna. Därvid har jag beaktat ej endast de av arbetsuppgifternas krävande beskaffenhet betingade höga kompetenskraven utan även de anspråk på en självständig vetenskaplig insats som ställas på de sakkunniga och det personliga författaransvar som åvilar dem, förhållanden vilka sakna motsvarighet inom de statistiska verken och ej kunna anses tillräckligt kompenserade av de fördelar en anställning vid institutet i övrigt kan erbjuda. Den föreslagna löneställningen torde vara erforderlig för att förvärva och vid institutet behålla kvalificerad arbetskraft.

Ej heller har jag funnit anledning till erinran mot de föreslagna löneförmånerna för kanslipersonalen.

Arvodena för de båda assistentbefattningarna ha av nämnden beräknats till 500 kronor för månad. Denna beräkningsgrund torde kunna godtagas. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att med beaktande av föreliggande omständigheter fastställa ersättningen till lägre såväl som högre belopp. Arvode till assistent bör likväl ej få utgå med mera än 600 kronor för månad.

Amanuensarvodena ha beräknats till 350 kronor för månad. I regel synas de mig dock icke böra fastställas till högre belopp än 250 kronor för månad. Det av nämnden angivna beloppet bör få överskridas endast för den händelse såsom amanuens anställs tjänsteman i annat verk, i vilket fall ersättning bör utgå för i anledning av uppdraget mistade avlöningsförmåner. Beträffande antalet amanuenser vid institutet ansluter jag mig till nämndens förslag, att detta för nästa budgetår skall bestämmas till tre.

Arvode utgår för närvarande till nämndens ordförande med 1,800 kronor för år, till dess jourhavande ledamot med 2,000 kronor för år, till en var av dess ordinarie ledamöter med 18 kronor för sammanträdesdag och till dess adjungerade ledamöter enligt kommittékungörelsen. I dessa ersättningsgrunder finner jag för närvarande ej anledning till ändring. Om den föreslagna omorganisationen skulle visa sig medföra minskat arbete för den jourhavande ledamoten, torde reduktion av arvodet få beslutas av Kungl. Maj:t.

Jag övergår så till frågan om anslagsberäkningen.

Under *avlöningsanslaget* bör till en början upptagas en förslagsvis angiven anslagspost till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat. Av denna böra bestridas avlöningarna åt de sakkunniga. I enlighet med propositionsförslaget till avlöningsbestämmelser bör sammanlagda årliga lönebeloppet för de sakkunniga beräknas till $(12,000 + 2 \times$

10,000 \Rightarrow 32,000 kronor. Då tjänste- och familjepensionsrätten är avsedd att omedelbart regleras, till en början genom provisoriska föreskrifter, bör beloppet minskas med de pensionsavdrag, som kunna ifrågakomma. Dessa torde kunna beräknas till i runt tal 2,100 kronor. Å andra sidan kunna kostnadsökningar som beröra denna anslagspost föränledas av vissa av de föreslagna avlöningsbestämmelserna. Dylika kostnadsökningar torde emellertid icke kunna så bestämt uppskattas, att de böra påverka beräkningen av anslagsposten. Denna synes böra upptagas till ett avrundat belopp av 30,000 kronor.

Vidare böra under en anslagspost till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, beräknas arvoden till nämndens ordförande och ledamöter med 5,000 kronor samt ersättningar till assistent- och amanuenspersonalen med 24,600 kronor. Anslagsposten kan således beräknas till ett avrundat belopp av 30,000 kronor. Posten torde med beaktande av vad jag i det föregående anført rörande antalet och storleken av från densamma utgående arvoden kunna anvisas förslagsvis.

Till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal bör upptagas en anslagspost, fördelad på en delpost till grundavlöningar m. m. och en delpost till avlöningsförhöjningar m. m. Såsom nämnden föreslagit bör grundavlöningsposten upptagas till 16,000 kronor och delposten till avlöningsförhöjningar m. m. till förslagsvis 800 kronor. Anslagspostens summa skulle således uppföras med 16,800 kronor.

Till rörligt tillägg bör uppföras en anslagspost av förslagsvis 2,800 kronor.

Avlöningsanslagets summa skulle i enlighet härmed utgöra $(30,000 + 30,000 + 16,800 + 2,800 \Rightarrow) 79,600$ kronor.

Omkostnadsanslaget har av nämnden beräknats till 7,000 kronor. De ökade tryckningskostnader som kunna föränledas av de ytterligare utredningar, vilka enligt vad jag tidigare anført torde böra uppdragas åt institutet, synas böra föränleda en höjning av anslaget till 10,000 kronor.

I fråga om *utredningsanslaget* biträder jag nämndens förslag. Anslaget bör i enlighet härmed upptagas till 100 kronor.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att,

dels godkänna följande personalförteckning för konjunkturinstitutet:

Personalförteckning.

Befattning	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat:	
1 sakkunnig, tillika ledare för institutets undersökningar, lön enligt särskilda bestämmelser	—
2 sakkunniga, lön enligt särskilda bestämmelser	— ;

dels godkänna följande avlöningsstat för konjunkturinstitutet, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1939/40:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 30,000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämde av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i> ..	» 30,000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:	
a. Grundavlöningar	
m. m.	kronor 16,000
b. Avlöningsförhöjningar	
m. m., <i>förslagsvis</i>	» 800
<i>vis</i>	» 16,800
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	» 2,800
Summa kronor 79,600;	

dels till Konjunkturinstitutet: Avlöningar för budgetåret 1939/40 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 79,600;
dels till Konjunkturinstitutet: *Omkostnader* för budgetåret 1939/40 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 10,000;
dels till Konjunkturinstitutet: *Särskilda undersökningar* för budgetåret 1939/40 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 100;
dels ock besluta, att utgående reservation å det för budgetåret 1938/39 anvisade *reservationsanslaget* till fortlöpande konjunkturundersökningar skall överföras till *reservationsanslaget* för budgetåret 1939/40 till konjunkturinstitutet: *särskilda undersökningar*.

Kungl. Maj:ts proposition nr 273.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

G. MacDowall-Pihlström.